



www.parohiaserbanvoda.ro

# Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,  
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

## DUMINICA A 3-A DIN POST

(a Sfintei Cruci)

SF. MC. HRISANT ȘI DARIA, CLAUDIU  
ȘI ILARIA

Astăzi ne aflăm în Duminica a 3-a din Sfântul și Marele Post, zi în care cinstim în chip deosebit Sfânta Cruce.

Ne-am închinat și am sărutat după cuviință lemnul preacinstit al Sfintei Cruci cu nădejde tare, credință puternică și multă bucurie duhovnicească. Crucea ne amintește de Răstignirea Domnului, Pătimirile Sale, de durere, de moarte, dar cu toate acestea Crucea ne inspiră bucurie și mare nădejde. Pentru un necunoscător, această atitudine paradoxală apare mai degrabă ca o „nebunie”, după cum se exprima Marele Apostol Pavel față de Corinteni (I Corinteni 1, 18), nicidecum un lucru firesc.

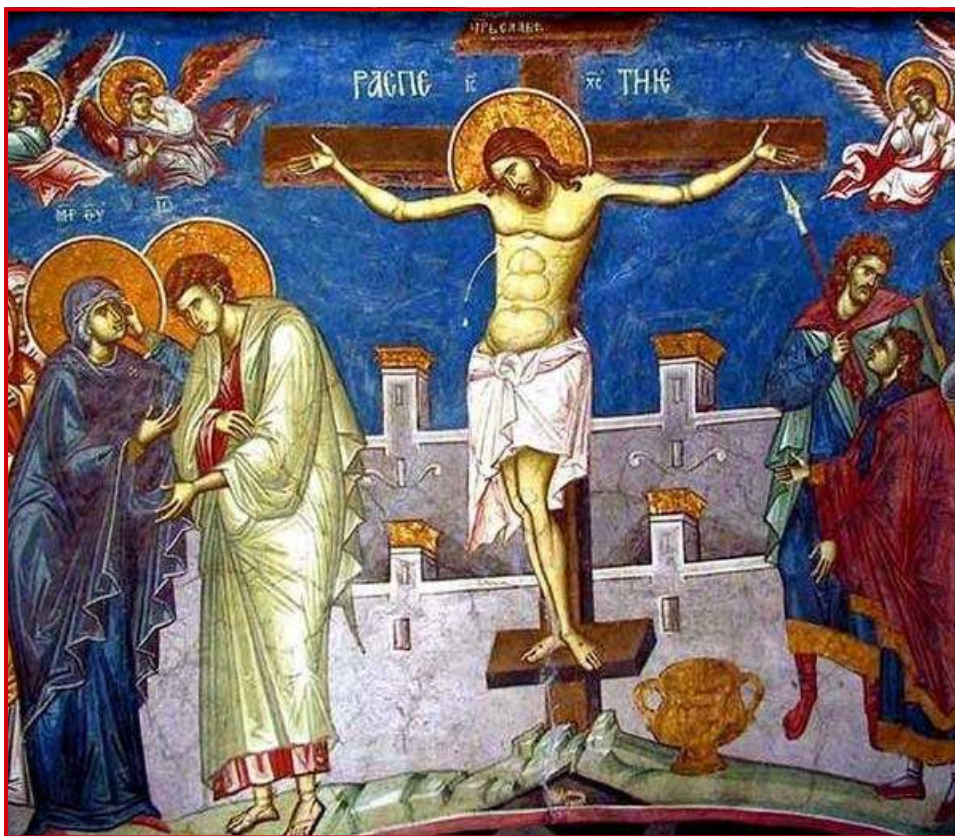
**P**entru noi, creștinii, nu mai e o taină. Crucea este darul lui Dumnezeu. Din obiect de ocară, tortură, blestem, instrument al morții, Dumnezeu l-a făcut dar al mântuirii. Iar ceea ce naște bucurie, credință și nădejde în sufletele cinstitorilor ei este, de fapt, harul care izvorăște din acest dar. Harul ne este atât de necesar pentru mântuire, iar harul Crucii ne face atât de încrezători și de bucuroși! De aceea, suntem chemați și astăzi să ne deschidem sufletele ca să ne împărtășim de bucuria ce izvorăște din harul Crucii. Nu întâmplător a fost rânduită această zi de cinstire a Sfintei Cruci la jumătatea Postului Mare. Iată cum explică Părinții Bisericii această rânduire:

1) Pentru că în timpul Postului de patruzeci de zile ne răstignim și noi, morți devenind față de patimi, ni se pune înaintea cinstita și de viață făcătoarea Cruce, ca să ne îmbărbăteze, să ne sprijine, să ne aducă aminte de Pătimirile Mântuitorului Iisus Hristos și să ne mângâie în nevoințele noastre.

2) Se mai explică pomenirea de astăzi și în alt chip: după cum cei care călătoresc pe o cale aspră și lungă, istoviți de oboseală, dacă întâlnesc pe cale un copac



## DUMINICA SFINTEI CRUCI



umbros, se odihnesc sub el, își recapătă puterile și se refac, după care continuă restul drumului, tot așa cinstita Cruce a fost sădită în mijlocul Postului spre umbră și odihnă.

3) După cum la întoarcerea unui împărat biruitor de pe câmpul de bătălie, sunt purtate mai întâi steagurile și sceptrul, iar mai pe urmă se arată și Împăratul în mare glorie, tot așa Mântuitorul Iisus Hristos, vrând să arate biruința Sa asupra morții și că se va arăta cu slavă în ziua Învierii, a trimis înainte Sceptrul lui, semnul cel împărătesc, Crucea cea de viață făcătoare.

4) Deoarece Crucea se mai numește și Pomul vieții, iar acel pom a fost sădit în mijlocul Raiului din Eden, în chip asemănător dumnezeieștii Părinți au sădit Pomul Crucii în mijlocul Postului, spre a mânca din el ca să nu murim.

Să nu uităm însă că Sfânta Cruce ne va fi întărire în credință, mângâiere, nădejde

numai în măsura în care îi acceptăm înțelesul ei de jertfă, lepădare de sine, urmare a lui Hristos. Suntem chemați, așadar, la bucurie și mângâiere, dar alungând comoditatea, lenea, egoismul, adică toate patimile sufletești și trupești, arătând în schimb efort duhovnicesc, cinste, spirit de jertfă, elan misionar, luptă cu patimile. În acest sens trebuie înțeleasă chemarea Mântuitorului din evanghelia de astăzi: „Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie” (Marcu 8, 34), adică să nu mai fim egoști, pasivi, indiferenți sau complici la cele rele, ci altruști, săritori spre tot lucrul bun, gata de orice angajare în slujba binelui. În felul acesta, Crucea nu ne mai apare ca ceva înfricoșător, trist, deprimant, ci ca un simbol al curajului, al nădejzii și al bucuriei nelimitate și al biruinței asupra păcatului și diavolului. ❖

**Părintele Adrian Chiriță**



# BUNA VESTIRE, CEA MAI VECHIE SĂRBĂTOARE A MAICII DOMNULUI



Buna Vestire este unul din cele mai vechi praznice dedicate Maicii Domnului, cu ținere încă din secolul al IV-lea. Data sărbătorii a variat la început, generalizându-se la 25 martie odată cu stabilirea datei de 25 decembrie pentru praznicul Nașterii Domnului, căci Buna Vestire este așezată cu exact 9 luni înainte de Nașterea Domnului.

Dumnezeu, pe Mesia cel așteptat. Cu maturitate spirituală și multă smerenie, Maica Domnului întreabă: „cum va fi aceasta de vreme ce eu nu știu de bărbat?” (Lc. 1, 34). Atunci i se descoperă că zămisirea va fi prin pogorârea Duhului Sfânt, iar Maica Domnului se supune: „Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău!” (Lc. 1, 38).

Mântuirea este un dar de la Dumnezeu, dar Acesta nu forțează libertatea omului, fiind necesară și participarea lui. Chiar Întruparea nu are loc fără acordul Fecioarei Maria. Fiat-ul „Fie mie după cuvântul tău!” ne amintește de fiat-ul din momentul creării lumii: „Și a zis Dumnezeu să fie” (Fac. 1, 3). Deși Dumnezeu creează omul fără participarea lui, nu îl mântuiește decât cu participarea lui. Iar fără fiat-ul Fecioarei Maria, Întruparea ar fi fost imposibilă. Recrearea, reînnoirea lumii începe prin Întrupare, iar încuviințarea Fecioarei Maria reprezintă participarea umanității la Întrupare.

Buna Vestire face parte din sărbătorile împărătești ale Preacuratei Fecioare Maria. Această sărbătoare deschide porțile bucuriei celor ce au așteptat din veacuri venirea Lui Mesia și reprezintă începutul drumului de răscumpărare, pe care Dumnezeu îl deschide omului. Arhanghelul Gavriil se arată Fecioarei Maria în chip real, ca trimis al Lui Dumnezeu, aducând vestea cea bună:

„Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu. Duhul Sfânt se va pogori peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceea și sfântul care se va naște din tine, Fiul Lui Dumnezeu se va chema.” Într-adevăr, mare este această taină, „o taină ascunsă de veacuri și de îngeri neștiută” (Coloseni I, 26), fiind prima zi de întâlnire a Lui Dumnezeu cu oamenii, după atâtea veacuri de izolare.

Această zi este cea mai sfântă din toate veacurile, căci aduce bucurie și vestește mântuirea în toată lumea. Astăzi, Dumnezeu a căutat cu milă și cu îndurare din cer spre pământ și a auzit suspinurile strămoșilor noștri și plângerea tuturor celor ce se chinuiau în iad, de la începutul lumii. Maica Domnului este „mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii” deoarece, prin viața ei curată și sfântă, a fost „aleasa cerului” de a naște pe Fiul Lui Dumnezeu. Prin Maica Domnului s-a coborât Dumnezeu pe pământ. Iar Fecioara Maria este însăși scara care leagă cerul cu pământul.

Să ne ajute Bunul Dumnezeu ca și noi să o cinștim pe Maica Domnului așa cum a făcut-o Arhanghelul Gavriil, să învățăm de la Maica Domnului smerenia și să avem nădejdea că Dumnezeu lucrează totdeauna spre binele nostru, chiar dacă nu înțelegem taina marilor bucurii sau taina marilor încercări prin care trecem. ❖

**B**una Vestire este singurul praznic al Maicii Domnului care are teme biblice. Evanghelia lui Luca ne spune că Arhanghelul Gavriil a fost trimis la Fecioara Maria, care era logodită cu dreptul Iosif din seminția lui Iuda, în Nazaretul Galileii, pentru a-i vesti Întruparea Fiului lui Dumnezeu. Arhanghelul o întâmpină pe Fecioara Maria cu „Bucură-te ceea ce ești plină de har! Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei!” (Lc. 1, 28). „Ce fel de închinăciune poate să fie aceasta?” (Lc. 1, 29) se miră Maica Domnului. Îngerul îi vestește că ea a aflat har înaintea lui Dumnezeu și că a fost aleasă să zămislească pe Fiul lui

## Programul duhovnicesc recomandat de Părintele Teofil Părăian

### 1. Să mergem la biserică în duminici și sărbători

Părintele Teofil le atrăgea mereu atenția persoanelor care veneau pentru sfat duhovnicesc și care nu frecventau Biserica în duminici și sărbători. Mai ales că duminica, spunea părintele, nu este a noastră, ci a lui Dumnezeu. „Nu-i o zi liberă, ci e o zi a lui Dumnezeu; nu-i o zi în care putem face ce vrem, nu-i o zi de care dispunem, ci este o zi în care trebuie să facem lucrul lui Dumnezeu”.

Părintele spunea că trebuie să participăm și nu să asistăm la slujbe.

### 2. Un program de rugăciune zilnic: dimineața, la servitul mesei și seara

„Datoria aceasta de a te ruga dimineața și seara trebuie împlinită! Lipsa acestei rugăciuni înseamnă absentare de la împlinirea unei datorii. Dimineața, cât ai fi

de grăbit, trebuie să-ți găsești timp să te rogi! Cinci – zece minute dimineața, cinci – zece minute seara, cu conștiința că trebuie neapărat împlinită; apoi, rugăciunea la masă este o deprindere cu care unii dintre noi ne-am pomenit în viața aceasta și pe care o-implinim cu bucurie și pe care ar trebui s-o împlinească toți credincioșii”.

### 3. Lecturile biblice

„Al treilea punct din programul de angajare într-o viață duhovnicească este citirea Sfintei Scripturi, citirea din Noul Testament”, afirma duhovnicul tinerilor.

### 4. Practicarea rugăciunii „de toată vremea”

Părintele Teofil Părăian îndemna la rugăciune constantă, deoarece este „un mijloc prin care se dă har de la Dumnezeu”.

„Al patrulea punct de program e

rugăciunea de toată vremea, adică rugăciunea cu care se mântuiesc călugării, acea rugăciune care astăzi a început să fie luată mai mult în seamă și de care știu mulți dar pe care-o împlinesc mai puțini așa cum trebuie: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul”.

### 5. Postul

„În Biserica noastră există zile de post, există zile hotărâte pentru post. Omul trebuie să-și rânduiască viața după învățătura Bisericii, și anume, trebuie să țină zilele de post, zilele hotărâte pentru post – cu mâncare de post.”

Părintele Teofil spunea că „viața duhovnicească nu se cuprinde în aceste cinci puncte de program, dar aceste cinci puncte sunt absolut necesare pentru toți credincioșii”. ❖





# COPIII PAROHIEI, ÎN EXCURSIE LA MUNTE



**Un grup de peste 50 de copii și părinți de la Parohia Șerban Vodă au fost, în zilele de 11 și 12 martie, într-o excursie la munte.**

**C**opiii, participanți la Cercul de pictură al parohiei, au mers într-o excursie de două zile pe un traseu gândit special pentru ei, care a inclus atât activități în natură, cât și vizite religioase și culturale. În prima zi, cei mici au vizitat Muzeul Cinegetic din Posada, s-au închinat la Mănăstirea Sinaia și au făcut o drumeție prin pădurea din vecinătatea orașului Bușteni, până la Cascada Urlătoarea. Cazarea a fost asigurată la Complexul Pânicel de lângă Râșnov, amplasat într-o zonă de vis, având spații generoase și - surpriză! - o herghelie de cai, cu care copiii au interacționat, privindu-i de aproape, mângâindu-i, hrănindu-i și chiar îngrijindu-i.

A doua zi grupul a urcat până la Cetatea Râșnov. A urmat apoi o drumeție până la Peștera Valea Cetății din apropiere și o vizită la Grădina Zoologică din Brașov. Drumul a fost animat, în autocar, cu povestiri relatate de copii și cu cântece de drumeție.

Ieșirea în natură a fost binevenită pentru grupul numeros de copii și a devenit o tradiție, fiind o răsplată pentru copiii care au lucrat mărtișoare la Cercul de pictură al bisericii, în cursul lunii februarie.

După cum și imaginile vorbesc, excursia a fost un real succes, cei mici

au trăit cu toată implicarea și exuberanța specifică vârstei aceste momente frumoase în care au vizitat locuri interesante, au petrecut mult timp în natură și alături de animale, s-au jucat, au povestit și au cântat împreună cu ceilalți copii. Și așa au mai uitat de realitatea virtuală, părăsind-o, măcar parțial, pentru viața autentică și pentru o relație normală, apropiată, cu semenii

## **Legătura sacră dintre copil și mamă**

**E**u știu un singur lucru: asupra copilului trebuie să se facă rugăciune. Femeia însărcinată trebuie să se roage, trebuie să se spovedească, să se împărtășească, fiindcă tot ce se întâmplă cu ea se întâmplă și cu copilul pe care ea îl așteaptă. Știința contemporană confirmă treptat lucrul în care Biserica crede de la început. În momentul când se zămislește o ființă omenească vie, în ea este deja toată deplinătatea umanității. Ea este deja om. Se poate spune că întruparea s-a săvârșit în acea clipă când Arhanghelul Gavriil i-a vestit Fecioarei Maria întruparea lui Hristos, și ea i-a răspuns: „Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău” (Luca 1, 38). Atunci a fost deja realizată toată deplinătatea întrupării Domnului.

Același lucru se întâmplă și în căsătorie. În procesul formării copilului în pântecul mamei, el poate să perceapă nu numai ce se întâmplă cu ea, ci și ce se întâmplă în jurul ei. La el ajung sunetele, vibrațiile aerului, el devine prin mama sa parte a mediului înconjurător. De

și cu cei de vârsta lor. Cred că nu vor uita prea ușor această excursie, mulțumindu-le celor care, cu dragoste și grijă, au organizat această ieșire: părintele Vlad Mîndru și doamna preoteasă Maria Mîndru, cea care îi îndrumă pe participanții la întrunirile săptămânale ale Cercului de pictură.

Cu siguranță cei mici deja visează la următoarea excursie! ❖

aceea, povățuitorii bisericești o sfătuiesc pe mamă să se roage, dar să se roage nu de formă, nu numai să rostească rugăciunile, ci să comunice cu Dumnezeu, să-I împărtășească toată bucuria sa, tot fiorul său, să-L lase pe Dumnezeu să lucreze în ea. Ea se poate ruga cu voce tare, fiindcă sunetul rugăciunii acesteia ajunge, într-un mod de neînțeles pentru noi, la produsul de concepție, la copilul care se formează treptat. Dacă rugăciunea este rostită cu evlavie, lin, atent, copilul participă deja la taina rugăciunii mamei. Acest lucru e uimitor! Iar când copilul se naște, trebuie neapărat să se continue rugăciunea asupra lui, asupra leagănului, să i se cânte cântări bisericești, să se facă rugăciune cu cuvintele bisericești atunci când el încă nu înțelege cuvintele, dar prin sunetul glasului poate să perceapă deja dispoziția sufletească rugătoare a părinților, iar prin aceasta poate să prindă viață față de sfera rugăciunii, față de sfera împărtășirii de Dumnezeu. ❖

**Mitropolitul Antonie al Surojului**



# LĂSAȚI COPIII SĂ VINĂ LA MINE

Autoarea articolului  
pe care vi-l propunem  
este doamna Elena-Cristina Sturzu,  
de profesie psihoterapeut sistemic,  
psihoterapie de cuplu și familie,  
cu studii de teologie și de psihologie.  
Este căsătorită cu preotul Constantin Sturzu,  
Consilier al Sectorului comunicare  
și relații publice al Arhiepiscopiei Iașilor  
și Purtător de cuvânt al Mitropoliei Moldovei  
și Bucovinei. Împreună au trei fiice.  
O familie frumoasă, care petrece duminicile  
și sărbătorile în biserică.



**M**ai gălăgioși ori mai liniștiți, mai plângăcioși ori mai veseli, mai statici ori mai jucăuși, prezența copiilor ne atrage atenția și nouă, adulților de pe lângă ei. Nu are cum să nu te sensibilizeze un zâmbet de bebeluș. Nu are cum să nu te facă atent un scâncet. Acestea sunt chiar „armele” lor de bază. În același timp, la Sfânta Liturghie suntem chemați „să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte”. Suntem chemați „sus să avem inimile”. Unde ți se mai duce inima, când chiar în fața ta se desfășoară o criză de personalitate a unui pici de doi ani?

Nu poate să nu-ți joace înaintea ochilor scena în care ucenicii căutau să facă ordine, îndepărtând copiii aduși de mamele evlavioase în jurul Mântuitorului pentru a fi atinși de către Acesta, iar El le întoarce cu blândețe: „Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți (că a unora ca aceștia este Împărăția Cerurilor)” (Luca 18, 16; Matei 19, 14). Și cu gândul la asta, atins de ceva vinovăție, îți îngheață poate în aer gândul și gestul de îndepărtare a micului năzdrăvan.

## Să ieșim cu copilul afară din biserică?

M-am gândit destul de mult la situația aceasta, pentru că la noi în biserică sunt foarte mulți copii. Mămicile se întreabă dacă să iasă ori nu afară, atunci când aceștia devin neliniștiți. În fond, cu ce sunt mai prejoș copiii decât noi, adulții, atât de mult încât ei să nu beneficieze de harul slujbei care se ține în biserică? Apoi, „cum să-i deprinzi cu statul la biserică dacă nu-i aduci în biserică?”, se întreabă mămicile pe bună dreptate? Cum să nu se sperie copiii, dacă sunt înconjurați de priviri cel puțin dezaprobatore, dacă nu chiar de gesturi mai lipsite de răbdare? De multe ori mi-am pus întrebări de genul: „Doamne, care e chemarea

noastră, ca și creștin-ortodocși, în această situație?”; „Cum să ne păstrăm atenția la cuvintele slujbei, când avem în față așa copii minunați?”; „Cum arată dragostea și îngăduința față de ei și față de mămicile lor?”; „Ce înseamnă a fi o familie, un trup, în cazul slujbei?”.

Și mi-a venit gândul că noi, ca oameni, privim lucrurile din perspectiva noastră, destul de limitată și restrictivă uneori. Dar dacă m-aș pune cu adevărat în locul celui care și-așa are greutatea la a se concentra la slujbă, rătăcindu-și prea ușor atenția printre propriile griji? Ce-ar face o mamă care se gândește și la aproapele, cu care este tot una - doar ne împărtășim din același Potir, nu-i așa?!

„Iată: aproapele meu, prietenul meu, fratele meu, a venit să participe la Sfânta Liturghie. Care e datoria mea de creștin? Să-l odihnesc, sau să mă impun, să-mi impun, cu Scriptura în mână, dreptul de a nu fi atent nici eu la slujbă, de a nu fi atent nici celălalt? Doar mi-am adus copilul la chemarea lui Hristos, nu?” „Și punându-și mâinile peste ei, S-a dus de acolo.”

Și atunci? Unde este măsura dragostei? Un posibil gând ar fi acela de a reciti cu atenție pasajele scripturistice la care se face apel în insistența de a sta cu copilul în biserică, chiar și atunci când acesta dă semne de vizibil disconfort – pentru el sau pentru cei din jur: „Și aduceau la El și pruncii, ca să Se atingă de ei. Iar

ucenicii, văzând, îi certau. Iar Iisus i-a chemat la Sine, zicând: Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, căci Împărăția lui Dumnezeu este a unora ca aceștia” (Luca 18, 15-16). „Atunci I s-au adus copiii, ca să-și pună mâinile peste ei și să Se roage; dar ucenicii îi certau. Iar Iisus a zis: Lăsați copiii și nu-i opriți să vină la Mine, că a unora ca aceștia este Împărăția Cerurilor. Și punându-și mâinile peste ei, S-a dus de acolo” (Matei 19, 13-15).

Am pus aceste versete pentru a vă invita să meditați asupra lor. Atât cei lipsiți de răbdare față de copii, cât și cei care aduc copiii la biserică. Să răspundem mai întâi la o întrebare: care era gândul cu care erau aduși copiii la Mântuitorul? După cum vedem, atât Matei, cât și Luca spun că o făceau ca Iisus să Se atingă de ei și să Se roage (să le dea binecuvântare, am spune noi în zilele noastre). Sfântul Apostol Matei spune chiar ce a făcut Mântuitorul imediat ce Și-a pus mâinile pe ei: „S-a dus de acolo”. Cum vedem, nu a început să le predice copiilor. De ce, oare? Poate și pentru că Mântuitorul știa că cei mici n-au atâta nevoie de cuvânt, cum au nevoie cei mari și învățoși la inimă, nu degeaba ne-a îndemnat să fim ca ei, că prezența și binecuvântarea Lui le e de ajuns, ajung direct unde trebuie și de unde nu se mai ia: în inima curată și deschisă. *(Text prescurtat – „Copiii gălăgioși la biserică îi scoatem afară?” – Elena-Cristina Sturzu) ❀*

## PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 19-26 MARTIE 2023

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 19.03	08 <sup>00</sup> -12 <sup>00</sup>	Duminica a 3-a din Post (a Sfintei Cruci) - Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 22.03	07 <sup>30</sup> -09 <sup>30</sup> 17 <sup>00</sup> -19 <sup>00</sup>	Liturghia Darurilor mai înainte sfințite Sfântul Maslu
Vineri 24.03	07 <sup>30</sup> -09 <sup>30</sup> 17 <sup>00</sup> -19 <sup>30</sup>	Liturghia Darurilor mai înainte sfințite Slujbă de priveghere
Sâmbătă 25.03	08 <sup>00</sup> -11 <sup>30</sup>	(†) Buna Vestire - Utrenia - Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți (Citirea sărindarelor)
Duminică 26.03	08 <sup>00</sup> -12 <sup>00</sup>	Duminica a 4-a din Post (a Sf. Cuv. Ioan Scărarul) Utrenia, Sfânta Liturghie